

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

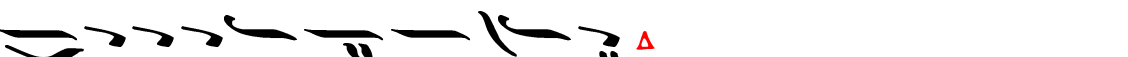
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι

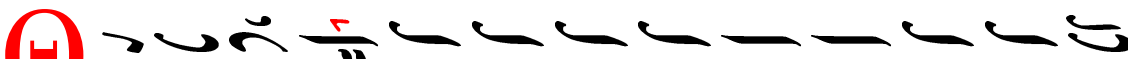
Θ
ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ
ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

Μ
νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι

ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς

 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
 αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
 Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
 την α μαρ τι αμ τς κο ο ο σμς και πα ρε χον τα
 η μιν το με γα ε ε ε λε ος

Δόξα Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσ φρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
 Μητηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣ά̣ ς Κε ρ

Τὸν με σι την συμ φω νος νο ο μᾶ και χα ρι τος
οι πι στοι συν ελ θον τες α νευ φη μη σω μεν ο τι
με τα νοι αν η μιν προ ε κη ρυ ξε και Η ρω δηνεμ
φα νως στη λι τευ σας ευ θαρ σως την κα α ραν αυ τῶ
ε τμη θη και αρ τι ζων μετ Α γγε ε λων Χρι στω πρε
σβε ευ ει σω θη ναι η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ε ξαι σι ον θαυ μα το της συλ λη ψε ως και
ο α φρα στος το κος ο της λο χει ας σᾶ εν σοι
ε γνω ρισται α γνη η α ει παρ θε νε κα τα πληττει
μᾶ τον νᾶν και ε ξι στα τον λο γι σμον η δο ο ξα σᾶ
Θε ο το κε τοις πα σιν ε φη πλᾶ με ε νη προς σω
τη ρι αντων ψυ χω ων η η μων

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣' β̣ Κε ρ

Τὸν ἐκ μητρᾶς Προφητὴν ἀνάδειχθεν τὰ ἡμῖν
καὶ ἐκστειρᾶς φωστὴρα τοὶ κῶμ ἐνηφαιδρῶς
προελθόντα ἐν ὧ δαίαις ἀνυμνήσωμεν τὸ Χρί
στὸν Βαπτιστήν καὶ νικήφορον ἀθλήτην τὸν Προο
δρομον Ἰωάννην πρεσβευεῖ γὰρ τῷ Κυρίῳ
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν τὰ χεῖρας σκεπὴν καὶ τὴν βοήθειαν καὶ
τοῦ ἐλεος δείξον ἐπιτόνδον σὺ καὶ τὰ
κύματα Ἀγνῆτης κατὰ πρᾶξιν ὧν ματαίων
λογισμῶν καὶ τὴν πεσσαν μεψυχὴν ἀναστή
σον Θεοτοκε οὐδὰ γὰρ οὐδὰ Παρθεένε ο
τι ἰσχυεῖς ὅσα καὶ βέλτοι οὐ

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. ᾠχος πλ' Νη ρ

Ε κ της στει ει ρας εκ λα αμ ψας ψη φω Θε ς
και δε σμα α δι αρ ρη η ξας γλωσσης πα τρος ε ε
δει ξας τον η λι ον ε ως φο ρον αυ γα ζον τα και λα
οις εν ε ρη η μω τον Κτιστην ε κη ρυ ξας τον α
μνον τον αι ρον τα τς κο σμη τα πται σμα τα ο θεν και προς
ζη λο ον βα σι λε α ε λε εγ ξας την ε εν
δο ξον κα ραν σ α πε τμη θης α οι δι με Ι ω
αν νη πα αν ευ φη η με πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε
ω των πται σμα α των α φε σι ιν δω ρη σα σθαι τοις
ε ορ τα ζι σι πο ο θω την α γι αν μνη η μη ην
ς

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π α να γι ι α Παρ θε ε νε Μη τηρ Θε ς
της ψυ χη ης μτ τα πα α θη τα χα λε πα θε ρα
α πευ σον δε ο μαι και συ γ γνω μην πα ρα σχοι των

ε μων πται σμα α των α φρονωσων ε πραξα την ψυ
 χην και το σω ω μα μο λυ νας ο α θλι ος οι μοι
 τι ποι η σω ω εν ε κει νη τη ω ω ρα η
 νι ι κα οι Α γγελοι την ψυ χην μω χω ρι ζω σιν
 εκ τω α θλι ω μω σω μα α τος το τε Δε σποινα
 βο η θει α α μω γε νω και προ στα α α τη ης
 θερ μο τατος σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο δω ρ λος
 σω α α χρα αν τε

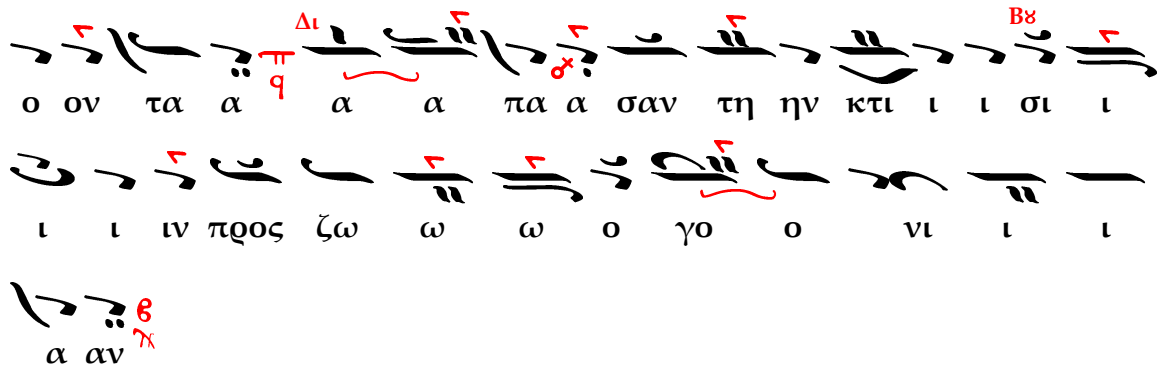
ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ Ἄντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ς

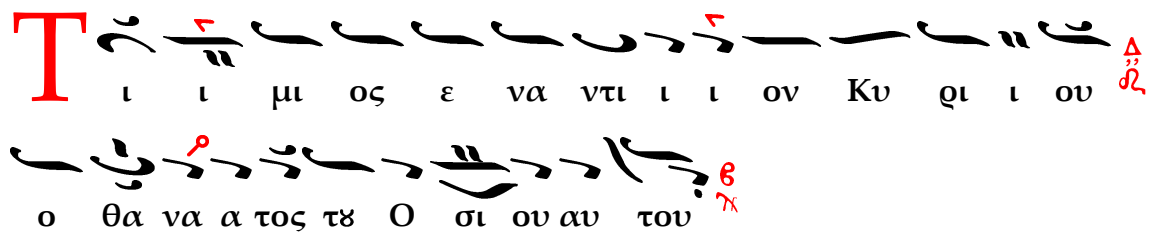
Ε κ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βω ω ω και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μω
 Ο ι μι σω εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι
 ι ι ϛ ϛ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι
 Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
 Κ αι νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην
 Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

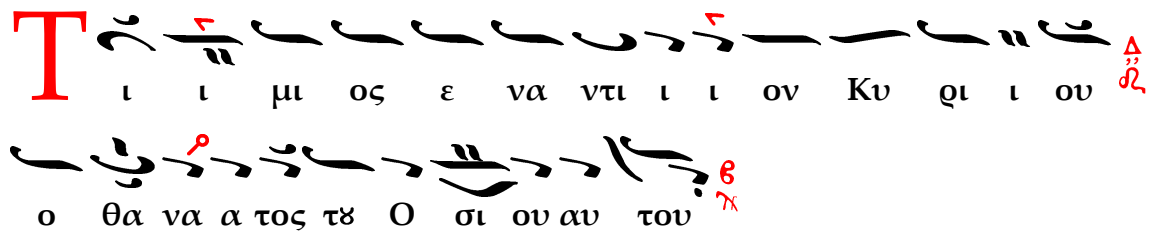
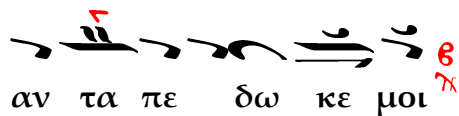

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ριέ'.

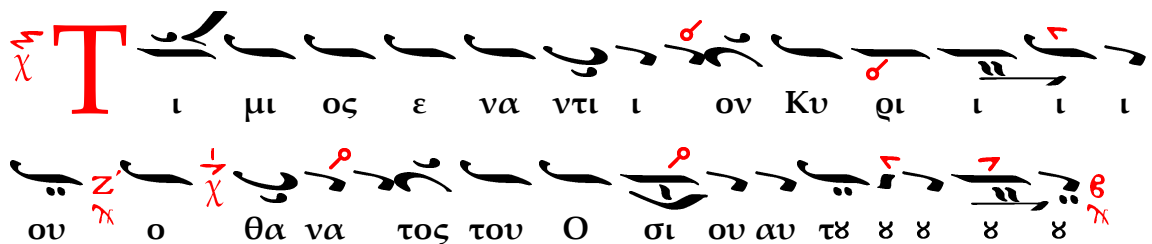
Ἦχος Βου ξ

Στίχ. α'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ πε ρι παν των ω ων

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως και εν ο νο μα τι

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

(Ζῆτει τῇ γ' τῆς ζ' ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδωκεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν

γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι, καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠδὴ Δαδ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ σῶ Προδρο ο μῶ προ σβει αῖς ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῶ προ σβει αῖς ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

ᾠδὴ Δαδ

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη

μα α μδ Δ
Τ^{Δι} ης με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η Βα πτι ι
 στα^{Νη} εκ τμη θεις σδ την κα ραν την γη ην η γι
 ι α α α σας^{Δι} ο τι τον νο μον τδ Θε δ τοις πι
 στοι οις ε τρα α α νω ω ω ω σας^Δ και πα ρα
 νο μι ι α αν εξ η φα α α νι ι ι ι σας^β ως πα
 ρε στη κως τω ω θρο ο ο νω τδ ε πδ ρα νι δ Βα
 σι λε ε ε ε ως Χρι ι στδ^Δ αυ τον ι κε ε ε
 τε ε ε ευ ε^Δ ε λε η θη η ναι τας ψυ υ χα
 α ας η η η η μω ω ω ω ν^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ς', καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ὄσωμεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στερωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μῖξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασύτητα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μύσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Δόξα.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

Ὤδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθὲν κόριον, Δός μοι φησί, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραζε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον καὶ ἄνομε! ποίᾳ τόλμῃ, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδίκον ἐπραξας;

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων, σὺ προϊστάμενος, μῆξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον, χαίρων διήνυσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε· Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι, δῶρον ποθοῦμενον.

Δόξα.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε· κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον, Κάραν ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλόανθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῶ συνειδóτι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. **Ἔτερον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Νῦν ἐπέφανε ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν

ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὥς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες
δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή,
ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω
οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ
Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἡγάπησεν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου, πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ
τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος, παρετέθη ὥσπερ
ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς
ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ, πίνακι φέρουσα, ἐπὶ
πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν ἡ παῖς· καὶ διὰ οἴστρον, θρῆνος
ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασιν τότε, σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ
ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτόν· φησὶ γάρ· Ἐλυπήθησαν
λύπην οὐκ ἀληθινήν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.

Στίχ. Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφόνος ξίφει,
Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ὅς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ,
καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκυρτήσας ἀπὸ γαστρὸς καὶ τοῖς ἐν γῇ
καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως
καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς· ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν
ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς
τῆς νηδύος ἀγίωςύνην περικείμενος, ἀγνείαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην
ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας
ἀπερρώγως καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος,
καμήλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα
πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῇ τὸν τοῦ
Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἡγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως, πάντα
δεύτερα καὶ ὑποδεῖ· ὁ τοὺς ὅρους ὑπερβάς τῆς φύσεως καὶ τὸν καθαρὸν
καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοίνυν, ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους,
τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἡγάγετο. Θείῳ οὖν
κινηθεὶς ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὀπλοῖς φραζάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν
τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Ἐντεῦθεν, φυλακῇ καὶ δεσμᾷ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναιίου πρὸς

τοῦτο τὸν ἐραστὴν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλίων τελουμένων καὶ πότου
δαφιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα,
ὄρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναίρεσις.
Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ καὶ ἐπεδόθη μαχλώση
καὶ μοιχαλίδι γυναικί, ἔτι τὸ αἶμα στάζουσα καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη.
Ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούση τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας
ὁδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνον ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπῆξατο
δόμους καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν
ἐκεῖνο καὶ ἅγιον περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

* * *

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν
Θεσσαλονίκῃ, τῆς ἐξ Αἰγίνης. (†892)**

Διὰ τὴν σεβασμίαν ὅμως καὶ πένθιμον ἅμα ταύτην ἡμέραν, ἡ
μνήμη αὐτῆς μετατίθεται τῇ γ' Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς
μεταθέσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου αὐτῆς, ἐορτάζεται δὲ ὁμοῦ μετὰ
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Θεοπίστης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σαβίνης καὶ
Σεραπείας τῆς δούλης αὐτῆς, τῶν ἐν Μεδιολάνῳ. (†290)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς καταθέσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου, τοῦ
ἐπιλεγομένου Σιαμάκου, ἐκ Κρήτης διὰ τὸν φόβον τῶν ἐκεῖσε
ἐπελθόντων Ἀγαρηνῶν εἰς Ζάκυνθον. (1669)** Πανήγυρις δὲ καὶ
Λιτάνευσις αὐτοῦ τελεῖται ἐν τῇ Κώμῃ Γαϊτάνιον τῆς Ζακύνθου.

Στίχ. Ἀφείς ῥέοντα ὡς ἐχέφρων Ἰωσήφ,

Ἀἰδιά τε νῦν, Ὀλύμπῳ εὗρες.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Κανδίδης (†418) καὶ Γελασίας
(†422) τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης
τῆς Κύπρου.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Βασιλείου Α'
Μακεδόνο. (†886)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σαβίνης τῆς ἐν Ῥώμῃ.
(†126)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Σαβίνης ἐν Τρουὰ (Troyes)
Γαλλίας. (†275)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κανδίδης
μαρτυρησάσης ἐπὶ τῆς Ὀστίας ὁδοῦ, ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Ῥώμης.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐθυμίου, Ῥωμαίου
φυγάδος εἰς Περουγίαν (Perugia) μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ
τέκνου τοῦ ἁγίου Κρησκεντίου, κατὰ τὸν διωγμὸν ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ. (8' αἰ.)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδέλφου, ἐκ τῶν πρώτων
ἐπισκόπων τῆς Μέττης (Metz) καὶ Ὁμολογητοῦ. (9' αἰ.)**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεββίου (Sæbbi), βασιλέως τοῦ Ἑσσεξ καὶ εἷτα μοναχοῦ. (†694)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μεδερίκου (Medericus, Merry), μοναχοῦ τῆς μονῆς ἁγίου Μαρτίνου ἐν Αὐγουστοδύνῳ (Augustodunum, Autun), ὅπου κατέστη καὶ ἡγούμενος. (†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βελλεΐκου (Velleicus, Willeic), ἐξ Ἀγγλίας, ἀκολουθήσαντος ἱεραποστολικῶς τὸν ἅγιον Σουϊθβέρτον (Swithbert) εἰς Γερμανίαν, ὅπου καὶ κατέστη ἡγούμενος τῆς Βασιλονήσου (Kaiserswerth). (8ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐδβόλδου (Edwold), ἐρημίτου εἰς Κέρνην Δορσέτης (Cerne Dorset) ἐν Ἀγγλίᾳ. (9ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβερίχου (Alberic), μοναχοῦ ἐν Λουτρῷ Ῥωμαϊκῷ (Bagno de Romagna) Ἰταλίας. (†1050)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξάνδρου, ἡγουμένου Βόσης (Voche), πλλησίον Γαλίτσης (Galich). (16ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Στρουμίτσης καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀθλήσαντος. (†1794)

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Χριστέ, πρεσβείαις ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης ^u επ ευ θει ας ραβ
^u δω ^u την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^{Nη} τω Ισ ρα ηλ πεζευ
^u σαν τι ^u την δε ε πι στρε πτι κως ^{Γα} Φα ρα ω τοις
^u αρ μα σικρο τη σας η νω σεν ^{Nη} επ ευ ρας δι α γρα
^u ψας ^u τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν

τω Θεω ημων οτι δεδοξασται

ὥδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εἰς τυυπον τῆς μυστηρίου παρὰ
λαμβανεται τὼ βλάστω γὰρ προκρίνει ἐκ
ἐρεῶν αὐτῆς στερηθεὶς τὴν ἐκ
κλησίαν νυν ἐξήνησεν ἑξελόντας τοὺς ἐκ
τοὺς καὶ στερηθεὶς ὡς ὡς μα

ὥδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Εἰσακήκοα Κύριε τῆς οἰκονομίας
σου τομυστηρίον κατενόησά τα ἐργα
σου καὶ ἐδοξάσασθαι τὴν θεοτητα σου

ὥδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμακάριον ξυυυλον ἐν ὧ
τα αὐθιχρῖσος ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος
διοὺ πεπτωκέν ὁ ξυλωπάτη ησας
ἐν σοὶ δελεάσεις Θεὼ τῷ προπάγει ἐν τῷ

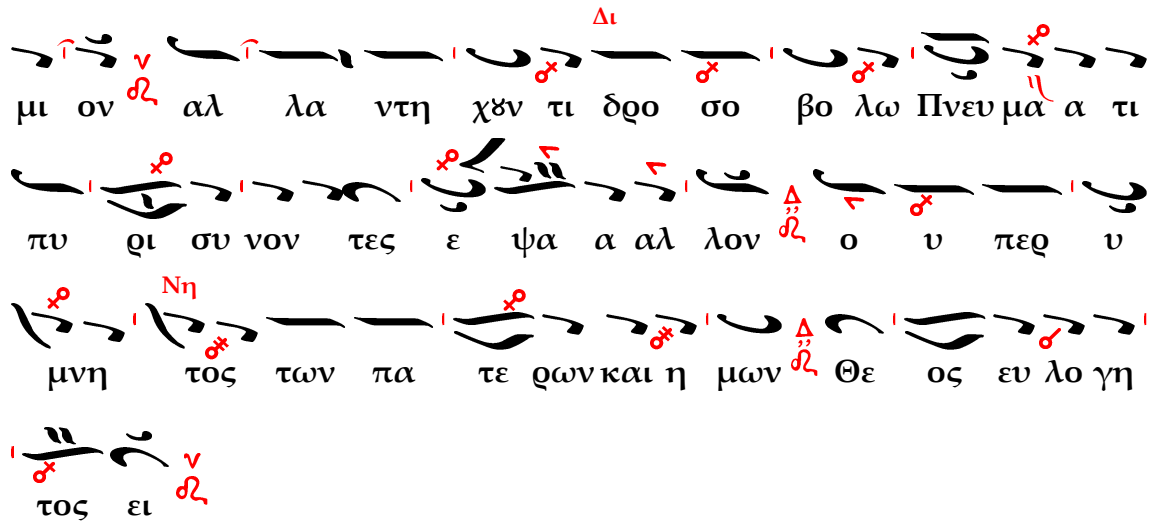
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὥδῃ 5'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τσ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αν τος

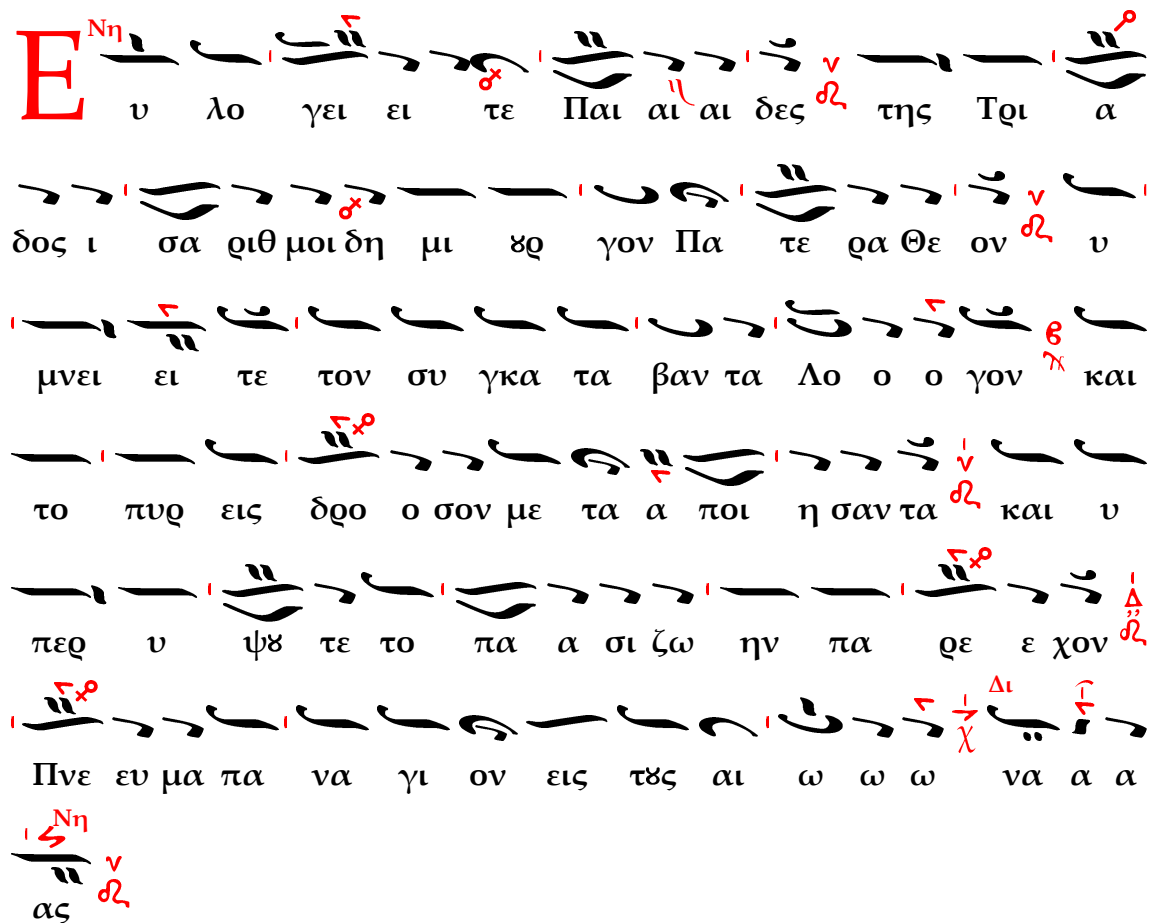
ὥδῃ 7'

Ε εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε
βς λα ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας υκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυ ρ βρο

ὥδῃ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
 τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

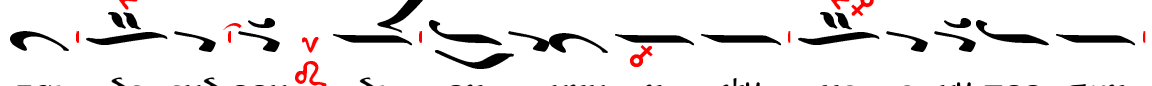
- 6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ

 νδ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

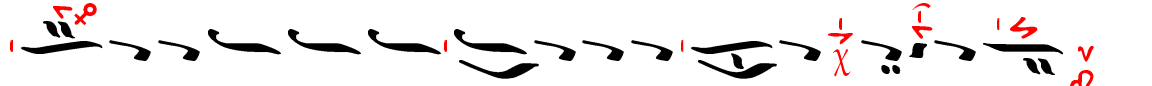
Ο

 δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λδ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρκ κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νδ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

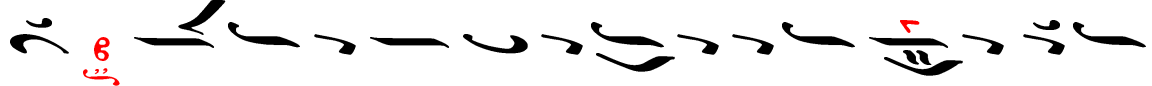
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

Τ

 ον εν Προ φη ταις μει ζο να γνω ω ρι σθε εν

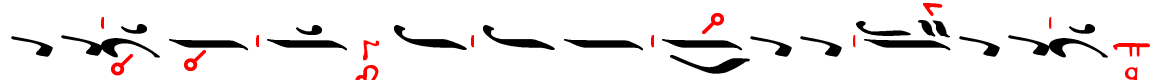
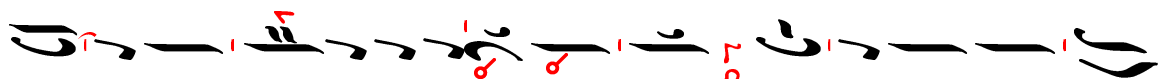
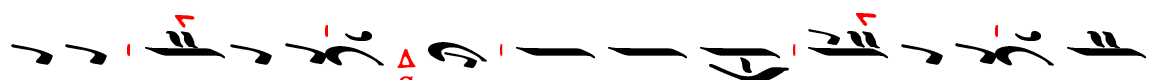
 τα και Α πο στο λων προ κρι τον γε ε γο νο ο

 τα υμ νοις εγ κω μι ων στε ε φα νω ω σω μεν τον

 Προδρομον της χα α ρι τος την κε φα λην γα αρ ε

 τμη η θη δι α τον νο μο ον Κυ ρι ι ς ς

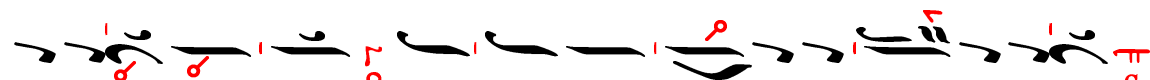
Ἔτερον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

 Ο α σελ γης Η ρω ω δης τον της α γνει

 ας φυ τερ γον σε Βα πτι στα τς Σω τη η ρος

 κα ρα το μη η σας δο λε ρως σς τς ε λεγ χς

 ςς της γλω ωτ της τε μιν ςκ ι σχυ υ σεν ο

 λω ως

Θεοτοκίον.

 Η την α ραν τς κο ο σμς τω θει ω το

 κω σς σε μνη ε ξα φα νι σα σα ποι οιμ νην

 σε λι τα νε ευ ς σαν πι στως α πο παν τοι

 ω ων κιν δυ υ νων ρυ σαι πρε σβει αι αις ςς Κο

 ρη η

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη ρ

 Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον ^ναι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων ^ναι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω
^{Νη}
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν
^{Νη}
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι α α αυ του ^ναι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
 του ου σοι ^{Πα} πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν
^{Νη}

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^{Νη}

^ν
A ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του ^βαι νει τε αυ τον κα τα το ^χ πληθος της με
 γα λω συ νης αυ τ^β
^{Πα}
Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος την ι ε ραν Κε
^{Πα} ^βφα λην και Α γγελοις αι δε σιμον ^{Δι} α σελ γες α κο λασ
^{Πα} τον ^Δπε ρι ε φε ρε κο ρι ον ^πτην ε λε γ ξα

σαν γλωσσαν πα ρα νο μον τη μοι χα λι ι δι

μη τρι προ σε φε ρε ω ω της α φα τῃ σῃ α

Πα νο χης φι λανθρωπε δι ης Χρι στε σω σοντας ψυχας η

Νη μων ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

Χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Ω του πα ρα δο ξῃ θαν ματος την ι ε ραν Κε

Πα φα λην και Α γγελοις αι δε σιμον α σελ γες α κο λασ

Πα τον πε ρι ε φε ρε κο ρι ον την ε λεγ ξα

σαν γλωσσαν πα ρα νο μον τη μοι χα λι ι δι

Νη μη τρι προ σε φε ρε ω ω της α φα τῃ σῃ α

Πα νο χης φι λανθρωπε δι ης Χρι στε σω σοντας ψυχας η

Νη μων ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

Χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χο ροις και αι ορ γανω

Ω της Η ρω δὲ πω ρω σε ως ο α τι μα σας

Θε ον ^εταις τὸ νο μὲ εκ λυ σε σι ^{Δι} την των ορκων τη ρη

σιν ^{Πα}δο λε ρως υ πο κρι νε ται ^εκαι τη μοι

χει ει α φο νον προ στι θη σιν ^εο σκυ θρω

πα α ζειν σχη μα τι ζο με νος ^{Νη}ω ω της α φα

τὸ σὲ ^{Πα}συμ πα θει ας Δε σποτα δι ης Χρι στε ^{Δι}σω σον

τας ψυχας ημων ^{Νη}ως μο νος ε ευ σπλαγχνος ^ε

^εΑι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^εαι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μὲ ^ε

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Ω της υ περ νὸν εκ πλη ξε ως των Προ φη των η

σφρα γις ^{Πα}ο ε πι γει ος Α γγε λος ^{Δι}πορ νι κης ορ χη σε

ως ^{Πα}α να δει κνυ ται ε παθ λον ^εη θε ο

λο ο γος γλωσ σα προσ φθε γγε ται ^εκαι τοις εν

Α α δη Χρι στὲ προ α γγε λος ^{Νη}ω ω της αρ

$\Delta\iota$

 σω σοντας ψυχας ημων

$N\eta$

 ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

Α γι ω Πνευ μα α α τι

νε ε ε ε ται πα α λι ι ιν τα ρα ατ τε ε ε ε

Βα πτι σης α πε τε ε εμνε ε το ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ^{Πα}υ και Η ρω ω δης ε ε τα ρα α ατ

τε ε ε ε το ^{Κε} πρε σβει αι αις Κυ ρι ι ι ε ε

Πα
του ου ου σου ου ου Προ ο δο ο ο μου την ει ρη

νην πα ρα ασχουται αις ψυχαι αι αις η η η η μων

ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρεσβευε Δεσ ποινα με τα τς Προδρο

μς και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη ναι

τας ψυ χας η η μω ων

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθηναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

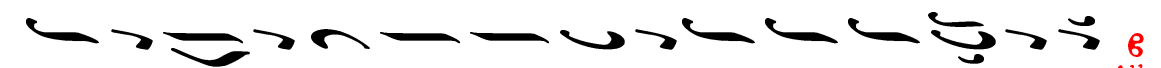
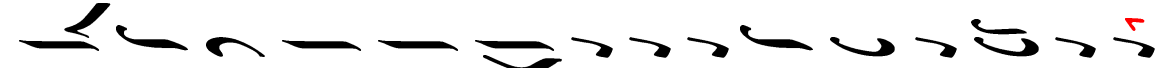
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

M νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι

ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς

 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει

 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι

 αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη

 Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα

 την α μαρ τι αμ τς κο ο ο σμ και πα ρε χον τα

 η μιν το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

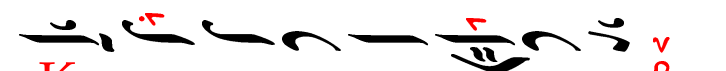
* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
 Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).
 ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
 ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
 σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
 τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
 αὐτῷ. (141' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 143 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (143' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (143' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (143' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (143' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς Ἦα' (91).

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β'. Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Μνη ἡ μη δι και 8 μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τ8 Κυ ρι 8
Προ ο δρο με 6 α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον 6
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων 6 ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τ8 κο ο ο σμ8 Δ και πα ρε χον τα
η μιν το με γα ε ε ε λε ος Δ

τὸ τέλος: Δ και πα ρε χον τα η μιν το με γα ε ε ε

λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

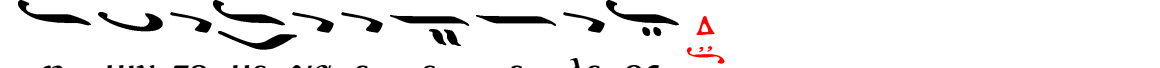
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μ νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι

 αι αι αι ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη

 Θε ον φα νε ρωθεν τα εν σαρκι τον αι ρον τα

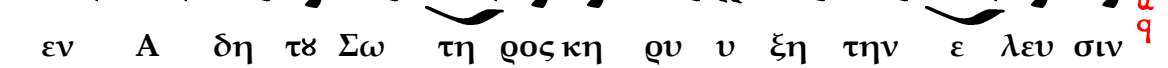
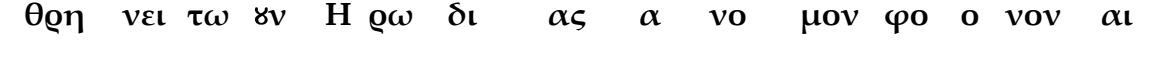
 την α μαρ τι αμ τϷ κο ο ο σμϷ ^Δ και πα ρε χοντα

 η μιν το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϕ

 τϷ Προδρο μϷ εν δο ξος α πο το μη ^υ οι

 κο νο μι α γε γο νε τισ θε ῖ κη ^υ ι να και τοις

 εν Α δη τϷ Σω τη ρος κη ρυ υ ξη την ε λευ σιν ^υ

 θρη νει τω Ϸν Η ρω δι ας α νο μον φο ο νον αι

 τη σα σα ^υ Ϸ νο μον γαρ τον τϷ Θε Ϸ ου ζων τα

 αι ω να η γα πη σεν ^υ αλλ ε πι ι πλα στον προς

 και αι ρον ^υ

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Ϡ.

I ὦ α κειμ και Αν να ο νει δι σμᾶ τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τᾶ θα να
τᾶ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σᾶ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σᾶ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ὦ ὦν

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Ϡ.

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θι

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ
υ ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

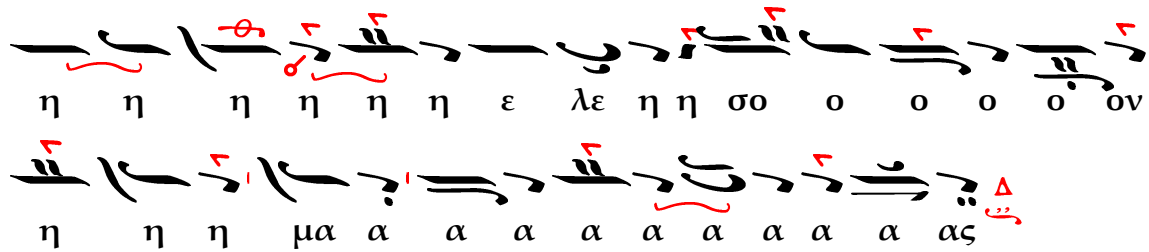
A α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι
ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α
γι ι ι ο ο ος A θα α α α α α α α α
α χα α α α α α α α α α α α να α
α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

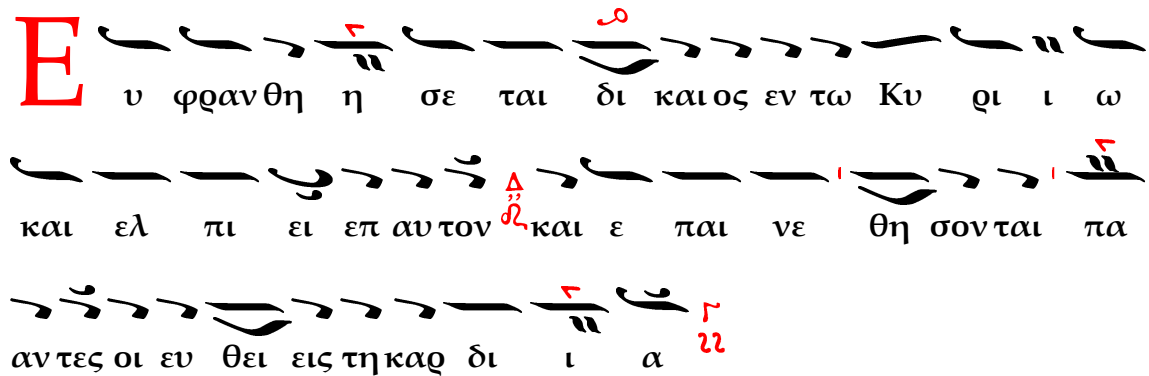
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ϧα ϕ

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

ἀποφοβέσθαι ἐξ ἐλπίδος τὴν ψυχὴν μου

^ⲛ Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ^ⲁ α ^ⲡ πο ^ⲛ
^ⲟ
 πληθς ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν ^ⲛ
^Ⲉ υ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω
 και ελ πι ει επ αυ τον ^ⲁ και ε παι νε θη σον ται πα
 αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α ^ⲛ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιγ' 25-32)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ᾗτήσαντο Πιλᾶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

^ⲛ Ηχος ^ⲁ Δι ^ⲛ
^Ⲉ λλη η λθ ^ⲁ ^ⲁ ^ⲁ α ^ⲁ A λλη η λθ ^ⲁ

8 i i i i α A α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 8 i i i i α

Δι και ος ως φοι νιξαν θη σει και ω σει κε

δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε

ε ε ε ται

Α λλη η λ8 i i α A λλη η λ8 8

8 i i i i α A α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 8 i i i i α

Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι 8 εν ταις

αυ λαις τ8 Θε 8 η μων ε ξαν θη η η η

σ8 8 8 8 σιν

Α λλη η λ8 i i α A λλη η λ8 8

8 i i i i α A α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 8 i i i i i α α α α α

α α α α α α α α α α α

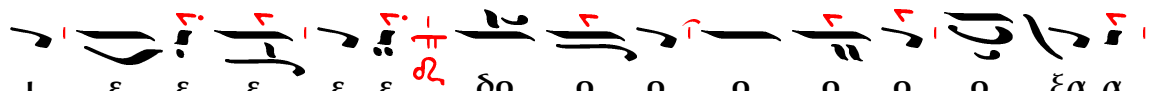
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (Ϛ' 14-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνείχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτείνει, καὶ οὐκ ἠδύνατο· Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέεω αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι Ὁ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾗτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σολ ολ ολ ολ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι - θ

ν - Δ'

Ο ι ολ ολ ολ ολ τα α α α α α α α α α
 α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ η υ υ υ υ υ μυ υ
 στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ει ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 κο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι ηαι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

52

τω ως ^{Δι}δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε

 σι ιν ^ΔΑλ λη λου ι α α α α α α α α ^Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι Θ

K
 υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

K
 υ ρι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

K
 υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

K
 υ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Θ

Π
 α ρα σχ 8 Κυ ρι ι ε ^Δ

Π
 α ρα σχ 8 8 Κυ ρι ι ε ^Δ

Π
 α ρα α σχ 8 Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π
 α ρα α σχ 8 8 Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π
 α ρα α σχ 8 8 Κυ ρι ι ε ^Δ

Π
 α ρα σχ 8 8 Κυ ρι ι ε ^Θ

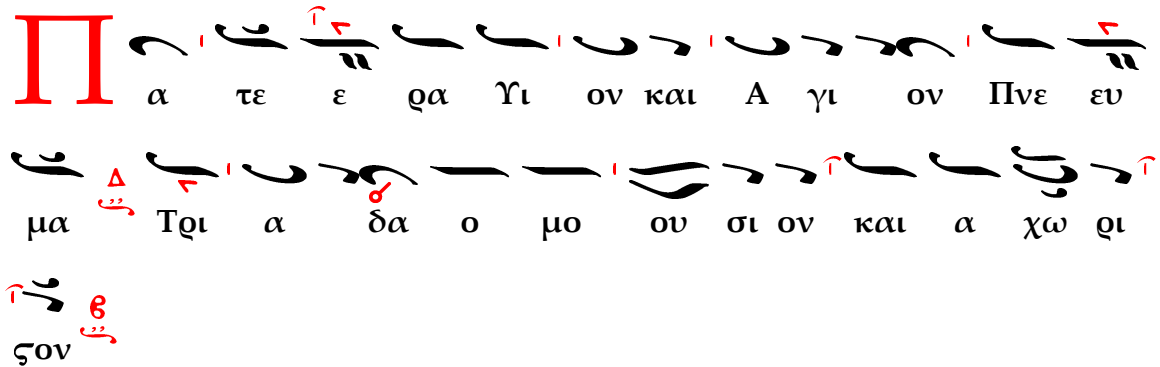
Σ
 οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

A
 μη η η η η ην ^Θ

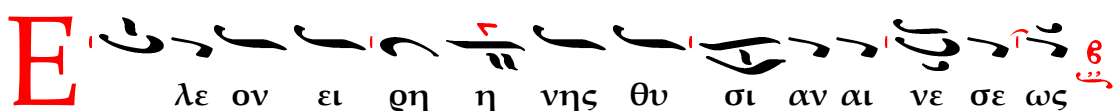
Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

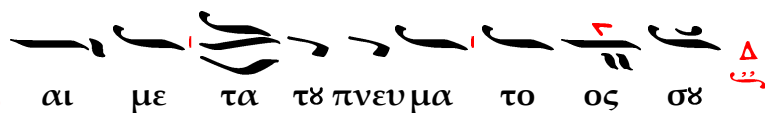
Ἦχος Δι-Θ

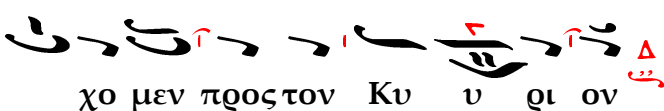

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

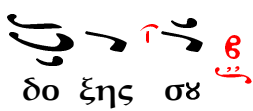
Κ αι με τα τῷ πνευμα το ος σῶ

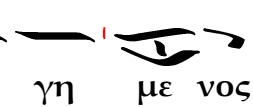
Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

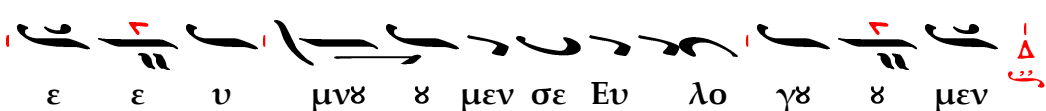
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

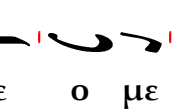
ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σῶ

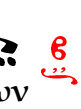
ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μιν ς ς μεν σε Ευ λο γς ς μεν

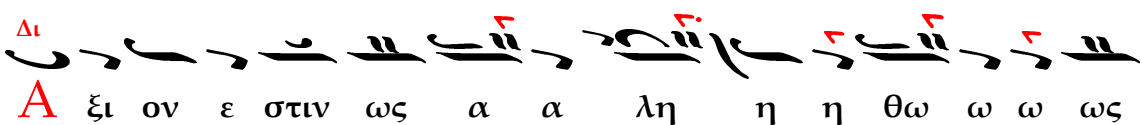
σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σς ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

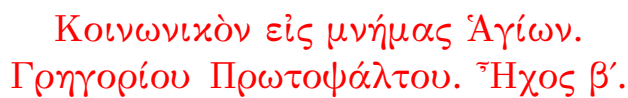
η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος

Δι Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

56

[illegible]

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δι Πα

ε ε ε χε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα Κε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα Χριστό Μπουσελίτ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κε

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι

Πα

αι αι αι αι ε σται δι ι και αι ο ος Α λε ε γα

Δι Πα

λε γα α λε λε λε γα γα α λε τα λε ε γα λε γα α

λε λε λε γα γα λε τα λε ε γα λε γα α λε λε λε γα

γα α λε λε γα γα λε λε λε γα γα α α λε ε

Αλ λη λθ ς ι α α α α α α α α

Κοινωνικόν. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ^{Δι} ^{6-Δ'}
ι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ^Δ Εις μνη μο ο ο ο ο ο ο
ο συ υ υ υ υ υ υ υ υ εις μνη μο ο συ υ
νο ον ^Δ αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω νι ο ον ^Δ ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} σται ε ε σται αι αι
δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ^Δ και αι αι αι ε ε σται ^Δ δι ι ι ι
και ο ος ^Δ Αλ λη λϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α α
⁷ ⁷ ^Δ
α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ⁶
ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ⁶ ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν
τες ⁶ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ⁷ ^Δ ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χεινυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος